

NAŠA MOČ

LIST ZA ČLANE VZAJEMNE ZAVAROVALNICE V LJUBLJANI

Izhaja dvanajstkrat na leto. — Celoletna naročnina za člane Vzajemne zavarovalnice Din 1.—, za vse ostale Din 16.—.

Izdaja: Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani. — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Miklošičeva cesta 19, telefon 25-21 in 25-22.

LETNIK IV.

MAJ 1939

ŠTEV. 5

Zgodovinski časi

Ko me je bilo nekoč življenje le premočno preizkusilo ter so se me lotevale črne misli, me je izkušen človek takole tolažil: »Fant, v današnji dobi je vredno živeti. Celi rodovi v prejšnjih časih niso doživeli toliko zgodovine, kot je sedaj doživimo v enem samem letu.« Na te besede me dogodki zadnjih mesecev vedno znova spominjajo. Sedaj že ni treba več celega leta, preko noči tako rekoč doživljamo dogodke, ki jih nihče ni niiti slutil, ki pa vendar preusmerjajo življenje celih narodov in spreminjajo položaj držav. Po svetovni moriji smo 20 let verovali, da je slika zemeljskega zemljevida dokončno ustaljena. Verovali smo, da morejo narodi pri obstoječih državnih mejah živeti v medsebojnem prijateljstvu in razumevanju. Doživljati pa moramo, da se ta zemljevid iz dneva v dan spreminja. Nemir, negotovost in nedoslednost se polašča ljudstev, da danes kličejo hozana temu, kar jutri preklinjajo.

Res, zgodovinske čase doživljamo. Samo vprašanje je, kako bo zgodovina te čase in narode teh časov ocenila. V vseh časih so uživali slavo narodi, ki so svojo svobodo znali braniti, pa če bi zaradi tega morali teči tudi potoki dragocene krvi. Z žigom sramote pa je zgodovina zaznamovala rodove, ki so podlegli svoji lastni malodušnosti, nesložnosti in nravni šibkosti. Tudi to pove zgodovina, da narodi ne žive od števila svojih pripadnikov, temveč od ljubezni, požrtvovalnosti, hrabrosti in čuječnosti teh pripadnikov. Preko milijonskih narodov je zgodovina položila plašč pozabe, v zvezde pa je vkovala borbo malih narodov za narodno čast in svobodo.

V teh usodnih časih, ko se s tako brzino ustvarja zgodovina, mora tudi naš narod sprejeti nase dolžnosti, ki mu jih narekuje skrb za nemoteni obstoj in razvoj. Te dolžnosti mora sprejeti nase vsakdo izmed nas zaradi trdnega prepričanja, da ni naroda brez nas poedincev. Kakršni smo poedinci, tak je ves narod.

Današnji časi zahtevajo od nas predvsem bratsko slogo. »Kraljestvo, ki je samo v sebi razdvojeno, bo propadlo,« stoji že v sv. pismu. Morda smo si v bolj mirnih in manj odločilnih časih lahko privoščili zabavo z medsebojnimi spori in obračunavanji. Danes je pa vsaka nesloga isto kot izdajstvo, ker slabi moč in udarnost naroda. Res, da nikoli ne bomo imeli vsi povsem enakih življenjskih nazorov. Resnica in zmota sta si večna sovražnika, ki bosta do konca dni vodila borbo za nadmoč. So pa vprašanja, ki

terjajo popolno enakost v nazorih. In tako vprašanje je: Ali moreta narod in država živeti in se braniti, ako sleherni pripadnik naroda oziroma države ne misli z ljubeznijo na nju in ni pripravljen za sleherno žrtve? Na to vprašanje lahko vsi odgovorimo: Ne! Prav tako pa moramo nato reči: Zato smo pa dolžni biti složni v ljubezni in največjih žrtvah za narod in državo.

Kdor postane celo ob namišljeni nevarnosti malodušen ter že ob njej obupava, tega bo resnična nevarnost strla. Le kdor veruje v lastno moč in zaupa v svojo vrednost — vzdrži. Nič drugače ni v življenju naroda. Narod slabičev in obupancev mora doživljati le poraze. Če pa narod veruje v svojo moč in zaupa svoji udarnosti, ne more iz nobene borbe iziti drugače kot zmagovalec ali pa rajši častno umre. Kako smešnožalostne spake so tisti naši ljudje, ki vidijo v teh časih vsepovsod le strahove ter obupavajo zaradi sleherne čenče. Da, slabše kot čenče so vse tiste neumne govorice, ki jih prenašajo strahopetci pod krinko, češ da so izvedeli iz najmerodajnejšega vira to, kar je v resnici zrastle le v njihovih bolnih možganih, ali celo v njihovih pokvarjenih srcih. V velikih časih bodimo močni in samozavestni! Samo pred takimi bo imel svet spoštovanje.

Končno nas more tako k slogi kot k udarni samozavesti siliti le ljubezen. Če bomo iskreno in nesebično ljubili vse, kar je naše, pa čeprav je majhno in skromno, potem tega tudi nikomur za nobeno ceno ne bomo dali. Žalibog je ena značilnih potez nekaterih naših ljudi, da klečeplazijo pred vsem, kar je tuje, z nekim pomilovanjem, ali celo s sramežljivostjo gledajo na vse domače in izvirno naše. Naše domače zavarovalstvo bi znalo o tem povedati mnogo žalostnega. Ali morda ni žalostno, če še vedno večino premije v naši državi zaupamo zavarovalnicam, katerih odločujoče vodstvo ni v rokah domačinov? Ako tujec vidi, kako radi pozablamo na svoje in se oklepamo tujega, ne čudimo se, če se bo potrudil, da polagoma zajame vse v svojo malho. Vsaj v teh časih mislimo vsi le to, kako bomo najbolje obvarovali vse, kar je slovensko in jugoslovansko.

Slovenstvo nam je od Stvarnika določeno življenjsko ozračje, Jugoslavija pa prav tako od Previdnosti samo nam in nikomur drugemu odrejeni življenjski prostor. V slogi in enakopravnosti z brati Hrvati in Srbi živimo in delajmo tako, da bo Jugoslavija zgodovinske čase preživela častno!

ZAHVALA.

Prisrčno se zahvaljujem Vzajemni zavarovalnici, oddelku »KARITAS«, za posmrtnino po možu Ivanu Kolmanu. Vsakomur bom povedala, naj se zavaruje pri Vzajemni zavarovalnici, ki pravično izplačuje.

Kolman Verona,
Turnišče.

ZAHVALA

V dolžnost si štejem, da se Vzajemni zavarovalnici, oddelku »KARITAS«, najlepše zahvalim za kulantno izplačilo ob smrti moje nepozabne mamec Jožefe Trkman. Zavarovanje »KARITAS« vsakomur toplo priporočam kot obče potrebno in koristno ustanovo.

Ljubljana, 10. marca 1939.

Jožefa Leskovic,
Ljubljana-Moste, Ciglarjeva 16.

ZAHVALA:

Prisrčno zahvalo izrekam Vzajemni zavarovalnici, oddelku »KARITAS«, za solidno izplačilo posmrtnine po moji pokojni materi Janšovec Alojziji, tukajšnjemu zastopniku pa za pravočasne informacije. Vzajemno zavarovalnico, oddelek »KARITAS«, kot domač zavod vsakomur najtopleje priporočam.

Slatina-Radenci, 9. marca 1939.

Škrlec Marija.

ZAHVALA.

Prav iskreno se zahvaljujem Vzajemni zavarovalnici, oddelku »KARITAS«, za točno izplačilo cele zavarovalne vsote po mojem pokojnem možu Feliksiju Zaplati, ki je dne 20. februarja t. l. v duševni zmedenosti skočil pod vlak in tako tragično umrl. To pošteno in solidno slovensko zavarovalnico vsakomur kar najtopleje priporočam.

Gradec pri Litiji, dne 9. marca 1939.

Zaplata Magdalena.

Novi modeli
za leto **1939**

IZDELUJEMO:

- mlatilnice
- slamoreznice
- reporeznice
- sadne mlins
- stiskalnice
- gnojnice
- črpalke
- razpršilce
- itd. itd.

Pazite na ta znak!

A. KREMŽAR
Strojno podjetje **ŠT. VID NAD LJUBLJANO**

Ustanovlj. l. 1909

Telefon Ljubljana 705 Ček. račun 14.875

Zahtevajte ponudbo ali pa brezplačni obisk našega zastopnika!

Pomen radia za kmeta

Z napredkom radiofonije so se okoristile vse panoge kulturnega, gospodarskega in političnega življenja. Za vse je postal radio kmalu nepogrešljiv činitelj vsakdanjega življenja, vsakemu nudi svoje.

Tako je z radiom pridobil izredno veliko tudi kmet. Tega se danes mnogi še ne zavedajo, ker nimajo priložnosti za to. Zavedati pa bi se morali pomembnosti radia za kmeta odgovorni krogi, v prvi vrsti država sama. Razne statistike, ki so jih vodili prav z vidikov izobrazbe kmeta, pričajo o velikih napredkih poljedelstva, vrtnarstva, gozdarstva, živinoreje itd. s pomočjo kmetijskih ur v radiu. O tem že izdajajo drugod knjige, dočim se pri nas radio med kmete počasi šele uvaja. Nekateri bogati smatrajo to za nepotreben luksuz in so preskopi, da bi ga kupili. Drugi — in teh je pri nas velik del — ne morejo kupiti radijskih aparatov. Tem bi morala pomagati država, kmetijsko ministrstvo, kmetijske zadrage itd. Večje organizacije bi morale vzeti v svoje roke iniciativo, da bi omogočile razširitev radia med kmete. Pričeti bi morali s posebnimi anketami, ki bi to akcijo pospeševale, s predavanji o pomenu radia za kmeta, za njegovo izobrazbo, za njegovo vsakdanje življenje.

Kaj prav za prav nudi radio kmetu? Če izvzamemo vse listo, od česar imajo korist in zabavo vsi (godba, petje, igre, splošna predavanja, prenosi koncertov, oper itd), nudi radio vsem stanovom in še vsakemu posebej veliko koristnega in poučnega. V kmetijskih urah obravnavajo strokovnjaki in praktični delavci vsa mogoča vprašanja, ki se tičejo kmeta. Vrsta predavanj o kmetijstvu v splošnem in potem o vsaki podrobni stvari, o živinoreji, o boleznih pri živini, o gozdarstvu, o vrtnarstvu, o sadjarstvu, o pašnikih, o čebelarstvu itd. nudi kmetu možnost spoznavanja vsega tega, česar ne ve, nudi mu možnost hitre in dobre izobrazbe v vseh panogah kmetijskega življenja in dela. Nobena knjiga, noben dnevnik mu ne more nuditi v tako kratkem času toliko koristnega in poučnega. Radio ga seznanja z vremenom. Sicer je kmet sam dober vremenski prerok, a je včasih radijski napovedovalec vremena bolj zanesljiv.

O pomenu radia za kmeta nam pričajo razmere drugod, zlasti v severnih evropskih državah, pa tudi uspehi, katere pripisujejo kmetje izobrazbi, nasvetom in predavanjem po radiu.

Nedavno smo brali, da so v Indiji v nekem večjem kraju razdelile oblasti na vsako vas vsaj po en radijski aparat, ki bo služil izobrazbi in pouku kmetov. Prirejali bodo posebna predavanja po radiu o vseh mogočih panogah kmetijstva, zlasti o onih, ki so v tistih krajih najbolj splošne in potrebne. Po treh, oziroma petih letih bodo izdelali posebne statistike, ki bodo poročale o uspehih. Severne evropske dežele se za lep razvoj kmetijstva v marsičem morejo zahvaliti edinole radiu in to tudi priznavajo.

Navajamo primer Letonske in seznam kmetijskih predavanj v letonskem radiu tekom lanskega leta.

Splošna predavanja (40 ur), vprašanja o obdelavi polja, njiv, travnikov, vrtov (15), gospodinjstvo (46), kmetijska ekonomija (41), melioracije (7), o goji rastlin (26), o kultiviranju zelišč (17), o povzdigi in zboljšanju živinoreje (54), mlekarstvo (6), vrtnarstvo (25), sadjarstvo (11), ribarstvo (8), gozdarstvo (13), lov (6), ustroj poljedelstva (20), splošna kmetijska vprašanja (36). Poudariti moramo, da se to izredno število predavanj ne vrši vsako leto v takem obsegu. Predavanja so vodili univerzitetni profesorji, referenti kmetijskega ministrstva, člani Kmetijske zbornice in drugi strokovnjaki.

Uspeh predavanj je bil izredno velik; povečalo se je zanimanje za kmetijstvo in vsestranska skrb za čim bolj ekonomsko in uspešno izrabo zemlje in pridelkov.

Pri nas sicer ni mogoče izvesti tako obširnih predavanj. V splošnem bi zadostovale te ure kot so do sedaj — od časa do časa morebiti obdelava posebnih vprašanj — in je potrebno, da omogočimo našemu kmetu, da ima vsaj od teh ur nekaj. To bo pa moglo biti le tedaj, če bo naš kmet prišel do radioaparata.

Pod copato. »Hm, ti si pa očividno doma zelo pod copato, a? Včeraj sem videl, da si ob oknu žival gumb na svojo suknjo.« — »Ne, to ni res!« — »Oprost, na svoje oči sem te videl.« — »To ni bila moja suknja, temveč plašč moje žene.«

Gospodarji!

Tudi vi želite povečati svoje dohodke, želite, da se vaša živina bolje razvija, da pridobi več na teži, da dajo krave več mleka, da pujske in telela obvarujete pred boleznijo, da živina rajši žre in da bolj izkorišča hrano (tudi cenene odpadke) Zato uporabljajte »Pekk« in »Osana« in dosegli boste gotov uspeh. Ali ne verujete? Evo vam zahvalna pisma iz naših krajev, katera lahko sami kontrolirate.

G. J. Brodar, predsednik Kmetijske zbornice in načelnik Kmečke zveze, Hrastje pri Kranju: »V splošnem lahko rečem, da so bili rezultati pokladanja Pekka in Osana zadovoljivi. Krmil sem 42 dni dva mlada bikca z dodatkom Pekka in Osana. Pozneje, ko jima nisem več pokladal preparatov, sta pridobila na teži po 19 kg manj, dasi sta bila hranjena enako kot prej; vendar ni glavno, da sta bikca zaradi dodatka Pekka in Osana dosegla precej večjo težo, ampak, da sta — kot plemenjaka — postala lepa, polnega telesa, zaradi česar se doseže najmanj 2—3 din višja cena pri kilogramu.

Dvema molznima kravama sem pokladal Pekk in Osan; prva je pridobila 1½ litra mleka, druga pa 1¼ litra mleka dnevno.

Prof. dr. I. Ganslmayer, Inlauf, p. Kočevska Reka: »Poskusna količina Pekka in Osana je dala dobre rezultate. Pričrčan sem, da se bodo ti preparati pri nas uvedli.«

Zivinozdravnik g. F. Kulterer, Slov. Konjice: »Poskusil sem Pekk in Osan pri breji svinji in mladičih, pa sem z rezultati zelo zadovoljen.«

Župnik Markež Franc, Zagorje ob Savi: »Pekk in Osan sem uporabljal za plemenito svinjo, ki so jo mladiči zelo izčrpali. Po uporabi Pekka in Osana se je takoj okrepila in je njen zarod zdrav in krepak. Vsi, ki so mladiče kupili, so z njimi zelo zadovoljni. Tudi odstavljenata telela, katerim sem pokladal Pekk in Osan, so se lepo razvijala in je bil uspeh očividno.«

PRAŠIČI IZREDNO PRIDOBEN NA TEŽI. G. M. Šipic, Češnjek, p. Cerklje pri Kranju: »Sporočam Vam, da sem imel s Pekom in Osanom pri prašičeriji dovoljen uspeh.«

G. B. Ivartnik, Sv. Helena, p. Črna pri Prevaljah: »Pred kratkim sem kupil dva prašička po šest tednov stara, ki sta nerada žrla, sta se slabo razvijala in bila zelo suha. Zato sem jima začel dajati med običajno krmo Pekk in Osan. Po 20 dneh sta prašička izredno napredovala, pridobila na teži, postala zelo gladka, začela sta zelo rada žreti. Skratka, sedaj sta zdrava in najlepša prašička v tukajšnji okolici, tako da ju ljudje občudujejo.«

G. A. Suštaršič, Kamnik 32, p. Preserje pri Ljubljani: »Pekk in Osan sem pokladal pujskom, ki so zelo zrasli in postali prav lopi; zato sem z uspehom zadovoljen.«

G. A. Puntar, trg., Logatec: »Prašič, ki je 31 dni dobival Pekk in Osan, se je v tem času zre-

dil za 28 kg; s temi preparati sem bil nadvse zadovoljen.«

G. A. Bošelj, Stara Oselica 44, p. Gorenja vas: »Ponovno naročam Pekk in Osan, ker sem bil z njima zelo zadovoljen. Pri prašičkih v starosti dveh mesecev sem dosegel zelo dober uspeh.«

G. M. Oblak, posestnica, Vrhnika: »Imela sem devet prašičkov in sem jih krmila vse enako, le dva izmed njih sta dobivala Pekk in Osan; stroški za preparate so znašali 26 din, a prašička sta pridobila na teži 22 kg več kot ostali prašički, ki niso dobivali preparatov.«

PRASIČI BOLNI V NOGAH. M. Breznar, Mirni dom 50, p. Hoče: »Sporočam Vam, da sem s Pekom in Osanom zelo zadovoljen. Prašič, ki je bil bolan v nogah in slabo rejen, je po Vaših preparatih takoj pridobil na teži 60 kg; poleg tega je dobil lepo svetlo dlako, tako da sem ga bila vesela.«

G. J. Ušeničnik, Trebija 4, p. Gorenja vas nad Škofjo Loko: »Pekk in Osan smo uporabili pri zdravljenju enoletne svinje, ki je zbolela na nogah 14 dni potem, ko je skotila mladiče. Žival je popolnoma ozdravela in dobila zopet močne noge ter dober tek; mladiči so ob večji množini mleka vidno rastle. V vsakem oziru so Vaša zdravila vredna največjega priporočila.«

KRAVE. A. Puntar, Logatec: »Ugotovil sem, da se je zaradi uporabe Pekka in Osana dvignila mlečnost pri mojih kravah za 3 litre dnevno; poleg tega so krave dobile lepo svetlo dlako in velik tek.«

G. J. Vode, Podgora 8, p. D. M. v Polju: »Uporabljal sem Pekk in Osan pri skrajno izstradani kravi, kateri se je takoj povečal tek, začela je rada žreti in pridobila je na teži okrog 40 kg, mlečnost pa se je podvojila.«

»Prajug«, farma, Zagorice 101, p. Bled: »Pri vzreji srebrih lisic redno uporabljamo Pekk in Osan ter smo zelo zadovoljni. Ugotovili smo, da dajo lisice, ki jim pokladamo preparate, številnejši in boljši zarod.«

Kuncereja, S. Štirba, Nova Gradiška: »Vaše preparate uporabljam pri vzreji angleških angorkuncer in sem dosegel odlične rezultate tako pri mladih kot pri starejših živalih, in to glede rasti dlake kot glede porasta teže.«

(Upamo, da nam imenovani ne bodo zamerili, ker smo objavili njihova imena; storili smo to v svrhu podviga našega narodnega gospodarstva.)

Vsak kmetovalec mora napraviti vsaj poskus! Pošljite vnaprej 100 din in dobili boste fco 4.5 kg Pekka in 5 kg Osana, ali za 50 din 2 kg Pekka in 2 kg Osana. Brezplačne nasvete daje

Steg d. d., Zemun

Prodaja za Dol, Logatec: Lekarna Kristan; za Mursko Soboto: Drogerija Anderš; za Vrhniko: Drogerija Verbič

Življenjska sreča in uspeh

Vašega deteta sta odvisna od njegovega zdravja in od krepkega razvoja njegovega ogrodja. Saj je znano, da uspe v življenju samo zdrav in krepak človek in da samo tak lahko z uspehom kljubuje vsem težavam in nezgodam.

Treba pa je pohiteti, da ne bo prepozno, kajti najvažnejša doba v razvoju otroka so prva leta, lahko celo rečemo, prvi meseci njegovega življenja.

Prva in najvažnejša hrana je materino mleko. Kmalu, že po nekaj tednih, pa se navadno pokaže, da je treba zaradi hitrejšega in ugodnejšega razvoja ogrodja dopolnila v prehrani. To dopolnilo naj bo naravno, zdravo, lahko prebavljivo in krepko. Vse te lastnosti ima Žikin specialni sterilizirani otroški zdrob, ki je tako fin, da ga že šesttedenski dojenček pije iz steklenice in z lahkoto prenese. Dobite ga pri svojem specialnem trgovcu; če ga še nima, ga bo na željo rad naročil.

Podrobnejše informacije o tem izvrstnem otroškem hranilu dobite v ilustrovanem družinskem listu »Žiki«, ki ga dobivajo brezplačno vsi odjemalci Žikinih proizvodov. V njem najde vsakdo obilo zanimivega in poučnega čtiva, posebno pa je poskrbljeno v njem za naše gospo-

dinje, Kdor se za list zanima, naj pošlje svoj naslov Pražarni Žiki v Ljubljani — Vič.

U Novem mestu

zastopa Vzajemno zavarovalnico g. S O N O VIKTOR, Prešernova 23. Pisarno ima na Trgu kralja Petra II. št. 3, telefon št. 8.

G. Šone posreduje zavarovanja proti požaru, proti vlamu, za nezgodne primere, za zakonito dolžnost jamstva, zoper razbitje stekla, proti razpoki zvonov, vsa KARITAS zavarovanja in življenjska zavarovanja po vseh solidnih načinih.

V vseh zavarovalnih zadevah se obračajte samo nanj!

Učinkovito zdravilo. Ona: »Zakaj si kupiš vedno tako tesne čevlje?« — On: »Veš, če človeka tiščijo čevlji, pozabi na vse druge težave.«

Iz šole. Učitelj: Tine, razloži nam, kaj je otok? — Tine: »Otok je morsko dno, ki gleda iz vode.«

Škoda modri

»Ne govorite tako neumno! Škoda denarja! Moj ded ni bil zavarovan, moj oče ne, zato tudi jaz ne bom. Ne vem, zakaj naj bi metal proč težko prisluženi denar. Najbrž zato, da bi se drugi z njim mastili!«

»Oče, še žal vam bo. Dovolj dolgo sem se trudil, da bi vas prepričal o koristi zavarovanja. Izučila vas bo nesreča!«

S temi besedami je potnik »Vzajemne zavarovalnice« zapustil domačijo trdovratnega Klančarja.

»Vidiš, takšni so! Celi dve uri me je oskušal ogoljufati za moj krvavo prisluženi denar. Ha, ha! Zavarujem naj se! Ne vem le zakaj. Samo čas kradejo ljudem in Bogu,« je godrnjal Klančar še kar naprej, ko je potnik že zdavnaj odšel.

Zadel je rovnico na ramo in hotel oditi, ko je nekdo potrkal na vrata.

»Naprejš!« je nejevoljno zaklical. Vstopili so trije možje.

»Dober dan, oče! Prosim, ali bi mogli kaj prispevati za motorno brizgalno, ki jo namerava kupiti naše društvo?«

»Nič ne dam!« ga je jezno prekinil Klančar in zaloputnil vrata za njimi. »Ne vem, ali so ljudje znoreli, ali kaj? Kar naprej skubijo človeka za to in ono, ti pa jemlji, kjer veš in znaš!« je godrnjal in odšel.

Cez tri tedne je vaščane sredi noči prebudil plat zvona.

»Jezus, Marija! Pri Klančarjevih goril! Hitimo pomagat, če se da še kaj rešiti!« Vaščani so preplašeni begali sem in tja. »Pazite! Napravite prostor! Gasilci gredo!«

Gasilci so urno pripeljali novo brizgalno, pripravili vse, kar je bilo treba, in začeli roševati. Minilo je komaj deset minut, odkar se je pokazal rdeči petelin na strehi, toda hiša je bila že vsa v ognju. Ničesar se ni dalo več rešiti, začel se je vneti tudi hlev. Požrtvovalni gasilci so napeli vse moči, da bi požar omejili, in res, posrečilo se jim je.

Ko se je zdanilo, je stal na pogorišču Klančar s svojo družino in debele solze so mu polzele po licih.

»To je zato, ker sem bil tako neumen,« je vzdihoval. »Če bi bil poslušal in se zavaroval, bi mi zavarovalnica škodo povrnila, tako pa je izgubljena hiša in vse, kar sem imel v njej...«

»Ne obupavaj, Klančar!« ga je bodril Andrej, odbornik gasilnega društva, »mi ti bomo pomagali, saj je naše geslo »Na pomoč!« Vsak vaščan ti bo dal nekaj in kmalu bo vse dobro.«

Nekaj mesecev pozneje se je med drevjem na Griču belila nova Klančarjeva domačija, ki jo je sezidal s pomočjo dobrih vaščanov. Nad vhodom pa je bila slika svetega Florijana in poleg tablica z napisom »Zavaruje Vzajemna.«

Bridka izkušnja je izmodrila tudi trdovratnega Klančarja.

Opomba uredništva: Prednji sestavek nam je po priporočilu svojega profesorja poslal g. Hinko Muren, dijak VI.a razreda III. državne realne gimnazije v Ljubljani, doma iz Sent Vida nad Ljubljano. G. Murnu, ki je za to nalogo v šoli dobil odlično oceno, vse priznanje, ko je pokazal tako oster sluh za pereče dogodke med našim ljudstvom.

Japelj Pavle, predsednik kongresnega odbora:

II. Jugoslovanski gasilski kongres v Ljubljani

Lanska skupščina, ki je najvišji forum Gasilske zajednice za dravsko banovine in za slovenske gasilce, je soglasno sklenila, da proslavi 20-letnico ustanovitve Jugoslovanske gasilske zveze v Ljubljani. V ta namen je sedanja Gasilska zveza odločila, da se v tem letu priredi v Ljubljani II. jugoslovanski gasilski kongres.

V Ljubljani bo 14 dni pred našim kongresom tudi kongres Kristusa Kralja. Čudno naključje: kongres Njega, Kralja Kraljev, ki je učil ljubezen med brati, ljubezen med narodi, in kongres ljudi, ki hočejo verno izpolnjevati Njegovo veliko zapoved ljubezni. Prvič se bo naša bela Ljubljana poklonila Kristusu, drugič pa bo manifestirala za njegov nauk. Velika gasilska armada se bo zbrala v dneh od 13. do 15. avgusta v Ljubljani. Ljubljana bo zbrala v svojo sredo naše vrle gasilce — člane iz vse države. Vsi trije jugoslovanski narodi bodo tiste dni enodušno izpovedali svoje prepričanje, pokazali vsemu svetu neomajno zvestobo do domovine, pokazali, da smo verni sinovi »majke Slavec, katerim ni beseda samo na ustih, ampak jo v resnici izvršujemo.

»Naj bo dan, naj bo noč, brat gre bratu na pomoč!« Te besede krasi naše gasilske domove. Da, ponoči in podnevi bdimo nad svojim in svojih bratov premoženjem. Ne gledamo ne na levo ne na desno, ne na politično prepričanje, ne na narodnost, ne na bogastvo; saj drugače bi prednje besede ne bile resnične.

Ljubljana — priznana kongresno mesto — bo v dneh kongresa znala ceniti naše delo in prizadevanja. Tem potom se obračamo na vse naše številne čete, na vse naše člane in prijatelje širom po naši Sloveniji s prošnjo, da gredo našemu kongresu na roko, da bo uspel v vseh pogledih. Ne prosimo vas drugega, pridite nas pogledat, in sami se boste prepričali, koliko nas je, in da v resnici hočemo služiti te svojemu narodu.

Za vse one velike žrtve, ki jih doprinašaš, ti slovenski kmet, delavec, obrtnik, tovarnar in izobraženec za naše gasilstvo, ti bo ono nudilo vsaj nekaj, česar pri nas še nisi videl. Ta kongres naj bo velika zahvala vsem vam, naši dobrotniki, ki cenite naše požrtvovalno delo.

Za ta naš veliki dan se že vsi temeljito pripravljamo. V Ljubljani dela kongresni odbor s 17 odseki. Po naših župah so bili izvršeni prvi tečajji, kjer se je članstvo učilo proste vaje in so jim bila podana navodila za tekmovanja. Naše čete že pridno vežbajo svoje članstvo za nastop, pripravljajo in vežbajo se roji, da bi v plemeniti tekmi čim uspešneje zastopali čast svojih čet.

SPORED:

Nedelja, 13. avgusta:

Ob 9: Sv. maša za umrle gasilce pri Sv. Florijanu v Ljubljani.

Ob 10: Poklonitev na pokopališču pri Sv. Križu.

Ob 11: Otvoritev gasilske razstave. — Na kolo-

dvoru sprejemi.

Od 14—18: Tekme.

Ob 18: Družabni sestanek.

Ponedeljek, 14. avgusta:

Do 9: Sprejemi na kolodvoru.

Ob 9: Otvoritev II. jugosl. gasilskega kongresa.

a) Otvoritev.

b) Pozdravni nagovori zastopnikov oblasti, inozemskih odposlanstev in zajednic.

1. Načelni govor: Narodno delo gasilstva.

2. Moderno gasilstvo.

3. Vloga gasilstva pri pasivni obrambi.

4. Samarijanstvo.

5. Zaključek.

Ob pol 12: Blagoslovitev temeljnega kamna za prvo gasilsko šolo v Ljubljani.

»Tudi v kuhinji je treba imeti čist predpasnik!« — »Saj je bilo v perilu, pa se ne da oprati!« — »Slabo milo umazanije ne izpere nikdar, to si zapomni! Daj si dopovedati in peri vedno le z res dobrim terpentinovim milom Zlatorog, ki s svojo obilno gasto belo peno odpravi vsako še tako trdovratno umazanijo.«

TERPENTINOVNO MILO
Zlatorog

Nagradna vprašanja za maj 1939

Ko smo letos v januarju našim cenj. čitateljem stavili razna vprašanja, ki naj bi bila preizkus njihovega poznanja predvsem domačih razmer, smo prejeli več priznanih pisem z željo, naj s podobnimi vprašanji za nagrade nadaljujemo. Danes postavljamo spet nekaj vprašanj, na katera bo vsakdo, ki sodobno življenje narodov in držav količkaj zasleduje, z lahkoto odgovoril. Ta vprašanja so:

1. S katero mirovno pogodbo so bile določene naše meje napram Italiji?
2. Katera tri jugoslovanska mesta so po številu prebivalcev največja?
3. Katero je največje trgovsko in katero največje vojno jugoslovansko pristanišče?
4. V katerem stoletju sta delovala slovanska brata sv. Ciril in Metod?
5. Kje je pokopan pesnik France Prešeren?
6. Na katerem hribu pri Belgradu se nahaja spomenik Neznane junaka?

Na vsako vprašanje je treba odgovoriti čisto kratko, brez kakih opisov. Odgovore je poslati do 31. maja 1939 na naslov: Uredništvo »Naše moč« — Ljubljana, Vzajemna zavarovalnica. — Izmed pravih rešitev bo žreb določil 10 nagrajencev, katerim pošljemo lep knjižni dar.

Primer je pa le. Učitelj: »Naš številčni sestav smo si izposodili od Arabcev, koledar pa od Rimljanov. Ali mi lahko kdo pove še kak podoben primer?« — Cene: »Mi smo si izposodili od sedovih zibelko za našega novega brata.«

Brez dodatka sadjevca pripravite okusno in poceni pijačo s

Sadovin

kokco. — Zahtevajte takoj cenik iz DROGERIJE SANITAS, CELJE

NE VEMO NE URE NE DNEVA ...

V zadnjem času je »KARITAS« med drugim izplačala

cele zavarovalne vsote ob smrti sledečih članov in članic:

Janiš Jurij, Zg. Vižinga 10, p. Marenberg;
Dr. Debevec Jože, Ljubljana, Zarnikova 17;
Beguš Ana, Britof 19, p. Podbrezje;
Dime Katarina, Depala vas 11, p. Trzin;
Toš Neža, Brengova 32, p. Sv. Anton v Slov. gor.;
Kunstelj Leopold, Podlog 31, p. Sv. Vid pri Planini;
Čeč Martin, Brunška gora 6, p. Radeče;
Herbst Ivan, Boreci 26, p. Križevci pri Ljutomeru;
Šoštarč Alojzija, Mürski vrh 31, p. Slat-Radenci;
Krulac Franc, Gotovlje 3, p. Zalec;
Draksler Slavka, Stražišče pri Kranju 6;
Hlastec Peter, Ponikva ob južni žel.;
Oglar Jožef, Sp. Loke 36, p. Lukovica;
Serdoner Franciška, Parižlje 23, p. Braslovče;
Pristosek Ivan, Kresniče 10, p. Štore;
Vračko Ewald, Št. Ilj v Slov. gor. 23;
Vengust Antonija, Celje, Gosposka 13;
Potočnik Andrej, Trbično 58, p. Rogatec;
Zvonar Franciška, Stari trg 33, Slovenj Gradec;
Solar Brigita, Ljubljana, Japljeva 5;
Uršič Anton, Kal 5, p. Dobriče;
Hirschungl Amalija, Slovenj Gradec;
Košak Alojzij, Ljubljana, Bohoričeva 33;
Močnik Marija, Bistriški jarek 2, p. Muta;
Vrhujak Jurij, Ravne 137, p. Šoštanj;
Petrič Janja, Zagreb, Martičeva 7;
Lotrič Marija, Tržič, Na Blekah 9;
Vidie Ana, Ljubljana, Karlovska 9-I;
Močilar Ursula, Luče 46, p. Višnja gora;
Štrovs Ana, Sv. Marko 15, p. Trbovlje II;
Martinčič Alojzija, Brezje 70 na Gor.;
Ogrine Franc, Ješenca 19, p. Rače;
Skobe Jožef, Radeče 188;
Ravnik Lovrenc, Javornik 55;
Alt Antonija, Leskovec 8, p. Črešnjevci;
Hubman Helena, Maribor, Meljska 31;
Štromajer Marija, Ljubljana, Središka 12;
Vidmar Alojzija, Ljubljana, Celovška 96;
Voda Katarina, Ljubljana, Medvedova 8;
Hodnik Anton, Zg. Gortina 10, p. Muta;
Peternel Franc, Žiri 25;
Murn Miha, Mirna peč 30;
Janšovec Alojzija, Črešnjevci 37, p. Gor. Radgona;
Stegnar Marija, Tržič, Dolinska 5;
Petek Marija, Ptuj, Mestni vrh 48;
Zalaznik Dragica, Ljubljana, Poljanska 16;
Zaplata Feliks, Gradec 62, p. Litija.

Dvojno zavarovalno vsoto je izplačala KARITAS ob smrti sledečih zavarovancev:

Sedej Marija, Bistrica 43, p. Tržič, ki si je pri padcu zlomila tilnik;
Leskovec Josip, Ljubljana, Miklošičeva 7, ki je umrl zaradi poškodbe na glavi.

Brezplačno sozavarovalno vsoto je KARITAS izplačala ob smrti sledečih sozavarovanih otrok:

Prevodnik Katarina, Virlog 14, p. Škofja Loka;
Jeraj Marija, Zapoge 10, p. Smlednik;
Novšak Zlata, Koroška Bela 28, p. Javornik;
Javoršek Bogdan, Domžale, Rojska c. 19.

V mesecu januarju in februarju se je prijavilo pri »KARITAS«

2147
novih zavarovancev.

»KARITAS«.

Redno plačilo

ti dom obvaruje, zaostanek v plačilu pa mu škoduje!

Ob 13: Kosilo.
Ob 15: Generalna vaja na Stadionu.
Ob 16: Občni zbor Vseslovenske gasilske zveze.
Ob 21: Slavnostna predstava v opernem gledališču odnosno primerna prireditev na Stadionu.

Torek, 15. avgusta:

Ob 5: Budnica.
Ob 7: Zbirališče na Bleiweisovi cesti.
Ob pol 9: Sprevod in defile.

Ob 10: Sv. maša na Kongresnem trgu s cerkvenim govorom.

Ob 10.45: Slavnostno zborovanje.
Ob 13: Kosilo.

Ob 15: Nastop slovenskih in drugih jugoslovanskih ter po možnosti inozemskih gasilcev na Stadionu.

Sreda, 16. avgusta:

Žrebanje.

Moji dragi mladi prijatelji!

Če kdaj, nam je v teh resnih časih beseda domovina posebno ljuba. Kadar se tako hitro izpreminja zemljevid sveta, kakor se to godi v naši dobi, se vsi tešnjeje oklepamo domovine in vse bolj čutimo, kako draga in dobra nam je. Ko prebiram vaše odgovore pod naslovom »Ljubezen do domovine«, me navdaja resničen ponos. Saj iz slehernega pisma dehti toliko resnične in nepokvarjene ljubezni do domovine, da sem lahko na vas ponosen. Otroci, ki že sedaj s toliko nežnostjo mislijo na domovino, bodo enkrat res njeni hrabri sinovi in požrtvovalne hčerke. Sedaj boste razumeli, da sem imel pretežno nalogo, izbrati izmed tolikih lepih pisem ona štiri, ki bi zaslužila nagrado. Sledeče sem določil za nagrade, drugi pa naj oprostijo, če so tokrat izpadli, ter naj upajo na srečo prihodnjih:

Rozman Julka, učenka III. razr. mešč. šole pri uršulinkah v Škofji Loki, doma iz Zabnice 7 pri Škofji Loki.

Perne Rezika, učenka 7. razr. ljudske šole v Gornjem gradu, doma iz Tajne 98 pri Gornjem gradu.

Štebih Zofija, učenka 6. razr. ljudske šole pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah.

Mraz Franja, učenka 4. razreda ljudske šole, Modrče 15, Sv. Rupert, p. Sv. Jurij ob j. ž.

Fantom se bo sicer nekoliko nos pobesil, ker ni nobenega med nagrajenci. A jaz nisem kriv. Moram namreč priznati, da so deklice to pot pisale mnogo boljše. Poslušajte samo Pernetovo Reziko, kako lepo je na koncu svoje lepe pesmice zapisala:

Pa naj viharji divjajo
širok preko doline,
v srcih nam ne podrejo
ljubezni do domovine.

Štebihova Zofka mi je poslala poleg pisma še tole pesmico:

Ljuba domovina moja,
kako ti naj odkrijem čustva svoja?
Ljubiti domovino zvesto,

Domač razgovor. Gospa nadinspektorjeva: »Ali, dragi Ferdinand, saj veš, da ne prenesem tobakovega dima.« — Gospod nadinspektor vzame pipo iz ust in reče kuharici Marjeti: »Zanesite jo ven!« — Marjeta: »Koga pa, milostljivo ali pipo?«

Za razpoznavo. Pismonoša prinese priporočeno pismo. Oče bi moral prejem potrditi, pa jih ni doma. Pelletni sinček pravi pismonoši: »Oče so gnali osla na pašo v Loko. Ju boste lahko našli. Tisti, ki ima klobuk na glavi, so oče.«

to je bilo in bo mi geslo.
Kruha daješ nam v obili,
da zadovoljni z njim vsi bi bili.
Ptičke vračajo v naš se kraj,
ker ne morejo pozabiti na slovenski raj.
Brat Ivo, pridi enkrat med nas,
da vidiš, kako ljubimo slovenski kras

Rozmanova Julka med drugim piše tudi tole:

Nima vsakdo v srcu prave ljubezni do domovine. Domovini nič ne koristi, ako imamo ljubezen le na jeziku. Z dejanjem ljubimo domovino, da kaj dobrega storimo zanjo. Sedaj, ko sem še mlada, ne morem domovini izkazovati ljubezni drugače kot z učenjem. To je namreč veliko, da že sedaj v mladosti vršimo svoje dolžnosti. Domovina potrebuje tudi zavednih deklet, dobrih mater, da ji bodo vzgojile sinove, ki jo bodo branili in — če bo treba — se zanjo tudi žrtvovali. — Trdno sklenem, da bom do smrti zvesta svoji domovini. Molimo za njeno rast in za njen procvit!

Mrazova Franica je napisala več lepih misli, najlepša se mi pa vidi tale:

Rajši sem doma sirota, kot bi drugje iskala usmiljenja. Saj vem: če mi moja mati domovina ne more dati sreče, bi je bila drugje deležna še milijonkrat manj.

Se enkrat: Hvala vam vsem za lepa pisma! Z njimi ste še bolj okrepili mojo vero v srečno bodočnost Slovenije in Jugoslavije.

Ko boste čitali te vrstice, bo že skoro majnik. Ze sedaj je vsa priroda tako nebeško lepa, kakor da se je mesec maj zmotil in prišel prekmalu v vas. V maju se vršijo navadno tudi birmovanja. Zato mi za nagradno nalogo napišite:

Kaj bi si jaz želel za birmo?

Ta naloga ni samo za birmance, temveč tudi za take, ki so že bili birmani, ali bodo pa šele drugo leto šli k sv. birmi. Radoveden sem, če boste iztuhtali ono, kar bi bilo edino prav, da bi si želeli.

Vsem vam želi obilo majniškega veselja

brat Ivo.

Rihard Wagner, slavni nemški skladatelj, je nekoč v malem mestu prisostvoval skušniji za opero »Somrak bogov«. Z upravnikom gledališča je sedel v loži in poslušal nositeljico glavne vloge. Pevka je bila že stara in brez pravega glasu. Tudi ji je zmanjkovalo sapa ter ni mogla posameznih not dovolj dolgo držati. Ko je bila skušnja končana, pravi Wagner upravniku: »Bogme, najlepša naduha, kar sem jo kdaj slišal.«

Nagrobne spomenike

grobnice ter cerkvena stavbna dela (spomeniki iz starega pokopališča Sv. Krištofa za polovično ceno) izvršuje in ima na zalogi kamnoseštvo

KUNOVAR FRANJO
pokopališče Sv. Križ, Ljubljana.

Kako vam ugaja „Naša moč“?

Tako smo vprašali naše cenjene čitatelje v marčevi »Naši moči«. Prejeli smo nad vse zanimive odgovore, ki bodo uredništvu vir novih pobud za še smotrnejše urejevanje lista. Uredništvo se dobro zaveda, da je »Naša moč« zaradi svoje visoke naklade najbolj čitan časopis pri nas in da mora zaradi tega vsebini posameznih sestavkov posvečati vso pazljivost. Vendar mnogokrat pri najboljši volji ni mogoče ustreči vsem čitateljem, ker bi morala potem imeti »Naša moč« ne samo 8 ali 12, temveč najmanj 32 strani. To pa seveda ni mogoče nuditi za en sam dinar letne naročnine.

Zahvaljujemo se vsem, ki so se udeležili te nagradne tekme in nam poslali dragocena mnenja in nasvete. Naslednjim bomo pa poslali kot mesečno nagrado po eno lepo knjigo:

Jurman Ivo, Sv. Jurij št. 3, pošta Loka pri Zidanem mostu;

Rozman Alojzij, trg. sin., Podstrmec 15, pošta Velike Lašče;

Copi Anton, orožniški narednik, Mišidol 9, p. Jurklošter;

Terhlan Nežika, gospodinja, Ljubljana, Ciglarjeva 4;

Gluk Rafaela, Nova Štifta, Tirosek 15, pošta Gornji Grad;

Kocjančič Anton, pos. sin, Krnica 5, p. Gorje pri Bledu;

Kapš Jože, posestnik, Potoke 5, p. Semič;

Stoklas Emeran, pos., Sv. Andraž v Halozah;

Rajtmajer Karol, Orehova vas 60, p. Slivnica pri Mariboru;

Florjančič Anton, narednik, Škofja Loka, Mestni trg 16-II.

Če kdo postane milijonar. Milijonar: »Ko sem začel trgovino, verjemite mi, da nisem imel prav ničesar.« — Trgovec Suhač: »Rad verjamem. Danes pa tisti nič nimajo, s katerimi trgujete.«

Najlepši naravni okras

Opazujte kdaj, kako prijetno pozornost vzbujajo smehlajoča se usta z bleščočimi, belimi zobmi. Kako neumno bi bilo torej, opustiti vse lepote in zdravstvene prednosti lepih, belih zob samo zato, da si prihranimo ono malo denarja, kar stane vsakodnevna nega z zobno pasto Chlorodont. Vedno znova imamo užitek, kadar si čistimo zobe s Chlorodontom, tako učinkovita je njegova čistilna moč, tako dražesten njegov osvežujoči okus.

Domači proizvod.

Chlorodont-zobna pasta

Mimica Konič:

Mlin nad Savo

(Nadaljevanje.)

Potem pa je padel z obrazom na zemljo. In Jurko je pod vtisom zlokobnih znamenj zaklical:

»Zdaj verjamem, da se bliža sodni dan!«
Bledi tovarniki so sklonili glave in v silnem strahu so šepetale njihove posivele ustnice:

»Reši nas, usmili se!«
Zar na nebu je ugasnil, pokrajino je zagrnila popolna tema.

XI.

Listopad se je bližal koncu. Dež je padal dan za dnem, Sava je bila umazanorjava, penila se je in butala ob obrežje. Pod mlinom se je zaletavala prav na dvorišče, besno grizla hlev, zalivala njegovo spodnjo steno, a opraviiti ni mogla nič. Valovi so se razbiti vračali v naročje reke, ki jih je podila brez usmiljenja naprej. To leto je narasla kakor že davno ne. Vsi travniki ob reki so bili poplavljeni, odnašala je s seboj les, ki ga je zajela ob polti. Premetavala se je po strugi kakor ogromna, ranjena zver, bele pene so škropile visoko nad razdivjanimi valovi. Odnosla je podivjana, nebrzdana reka s seboj mostove, kolikor jih je mogla zajeti. Novi most v Kranju, ki so ga postavili po potresu, je pretrgala baš čez sredo, tako da sta ostala levi in desni breg popolnoma ločena. Ljudje so hiteli k obrežju in gledali strašno silo razdivjane vode, ki je bila taka, da je niti najstarejši ljudje niso pomnili. — Potem je nehalo deževati, toda reka se še vedno ni umirila, vsa besna, umazana je drvela čez pokrajino.

Mlinarjev Tine se je praznje oblačil. Sukal se je in se ogledoval od vseh strani, zavezoval si je jermene pri škornjih, popravljal belo srajco z nabranimi rokavi, ruto, lepo židano ruto za vratom si je desetkrat popravljal in si poveznil na glavo širokokrajnik. Sam s seboj zadovoljen jo je mahnil skozi mlin. Jurko je presipal moko in je začudeno vprašal Tineta:

»Kam pa vendar greš, da si se praznje oblekel?«

Tine se je samozavestno smejal.

»Ali ne veš, da se Rebernikova Marinka danes moži v Nemilje? Na svatbo pojdem.«

»V Zabukovje?«

»Seveda.«

»Toda, saj je most v Kranju vzela voda.«

Tine se je zasmejal.

»Kaj meni most? Čemu je pa čoln pod mlinom?«

»S čolnom pojdeš čez naraslo Savo?« se je čudil mlinar.

»Zakaj pa ne?«

»Nevarno je,« ga je Jurko svaril.

»O, ne udržiš me. Na svatbi moram biti.«

»Le pojdi, samo pazi!«

Veseljak Tine je odšel na dvorišče, Jurko je gledal za njim. Videl je, da je Tine sedel v čoln in počasi, a vendar brez posebne težave, presel na drugi breg.

»Lahko se bo vrnil, Tine je korenjak,« je prikimal sam sebi Jurko in se vrnil v mlin.

Tine je na drugem bregu privezal čoln k močni stari vrbi in je spešno korakal proti Zabukovju. Ze od daleč je slišal vesele vriske razigranih svatov in to je veseljaka podžgalo, da je še bolj hitel.

Vsi so bili najboljše volje, ko je stopil mednje Tine, veseli Mlinarjev Tine iz Grabna.

»Oj, Tine, dobrodošel si nam!« so mu klicali. Posadili so ga za mizo med paže in mu ponujali potice, meso, vino, medice. Marinka sama je vstala od mize in mu prinesla potico in vrč medice.

»Nevesti potice, ženinu medice, meni pa vina!« je zaklical Tine in prijel vrč vina. Nagnil je vrč in pil, da so se paži čudili. Potem pa se je obrnil k nevesti in se začel šaliti:

»No, Marinka, ali se spomniš, kaj smo ti rekli na kresno noč, ko si tako visoko poskočila? — Vidiš, danes svatuješ, danes leto boš pa zibala in solzice prelivala, pa po samskem stanu vzdihovala. Boš tudi rekla: »Sinčeku pojem, da lažje zaspi, zato imam rosne oči.«

»Tine, ti boš pa sam ostal, kakor berač, kadar je pri fari žeganje,« ga je zbadala ostrojezična Marinka.

»Sam bom ostal, pa se ne bom nikoli kesal. Tvoj mož bo pa kmalu tisto pel: »Ljubi Jezus, čuj me, čuj, le babo mi kaznuj. Prošnja bode uslišana, baba bo pod zemljo šla, le v miru počivaj, babja zvir, zdaj boš pa dala mir.«

Marinka je šla nazaj k ženinu, ker ni več znala odgovarjati Tinetu, on pa je pil vino in začel poltiho peti:

»Je huda zvir ko sam hudir,
ta žena moja, stara para...«

Starešina Kosmač iz Nemilj ga je slišal, pa je zavpil v kotu, kar je mogel:

»Ne poj tega, to ni za svatbo! Mene poslušaj in posnemaj!« Oče starešina, že precej pijan, je zapel:

»Marija je prosila za tiste ljudi,
ki so v Kani Galileji na ohceti bili;
prosila je svojega Sina,
ko svatom je zmanjkalo vina.«

Radosni svatje so mu odpevali:

»V Kani Galileji je ena srečna ohcet bila...«
Tine pa ni mogel molčati in je začel po svoje:

»V Kani Galileji — na židani meji!
Kdo so bili svatje? — Štirje Hrvatje!
Kdo so bili godci? — Trije Korošci!«

Starešina Kosmač se je obrnil h godcem in jim zaklical:

»Hej vi, klade lene, kakor mačke čepite pri peči! Stisnite vendar mehove, da pojedemo plesat!«

Godci so stisnili mehove in pihali, da so jim lica nabrekli. Oče starešina pa je povabil telo Jero in zavrtela sta se, kar so ju nesle stare pete.

»Lejte si, lejte!« se je norčeval svat. »Na ohceti pa je res tako, da stara kobilica in mlado žrebe oba enako poskočita.«

Mlinarjev Tine je bil brž spet zraven. Ko sta starešina in teta šla nazaj na svoje prostore, je šel s svojim vrčem bliže in je napil:

»No, teta Jera, pijte, da boste še dolgo živel in boste od vinca lepa, rdeča lica imeli!«

Teta ni vedela, kam meri, pa je pokusila vino, Tine pa je prijel vrč, zavrtel se je in zabundal:

»Stara sem, stara,
delati ne morem,
godci zagodejo,
plesat pa pojdem.«

»U, ti grdavž!« se je ujezila teta Jera, starešina Kosmač pa se je široko smejal.

»Pa bi šel še ti plesat, Tine,« mu je svetoval.

»Jaz? Zakaj pa ne? Hm, prinesite mi brezovo metlo, pa se bom zavrtel kakor coprnice, kadar na Šmarjetno goro jezdi.«

»Zakaj pa z brezovo metlo? Z nevesto pojdi, ali pa z družico.«

»Ah, kaj,« se je stresel Tine. »Ni, da bi se smukal okrog žensk. Bolj, ko se jih ogneš, boljši fant si.«

Tine je držal v ročaj vrč in se vrtel po sredi hiše:

»Naš maček je ljub'co imel,
vasovat vsako noč k njej je šel,
prišel je domov ves zaspan,
ko mežnar odzvonil je dan.«

Potem je zopet Tine sedel med tovariše paže. Vino je teklo, mazalo je grla, da se tudi beseda ni ustavila. Veseli svatovanci niso opazili, kdaj se je začelo mračiti. V čelašnik za vrati so zataknil goreče smolnice, njihov plamen je metal trepetajočo svetlobo po hiši in osvetljeval obraze gostov. Oči so jim bile že motne, niso mogle več dobro razločevati posameznosti v hiši. Vrči so ropotali, hišni oče je donasal vedno novega vina in medice; oče Rebernik je dobro založil klet za hčerino poroko. Mati Rebernica je skrbela, da so nanosili na mizo dovolj okusne jedi, ker na svatbi ne sme biti nihče lačen in žejen. Godci so godli venomer, da jim je pohajala sapa, drug in družica sta plesala, da sta si skoro strgala podplate.

V hiši je bilo vroče, svatje so si z rokavi brisali znojna čela. Lasje so se jim sprijemali in se lepili na tilniku, a to ni motilo veselja. Nagibali so se drug k drugemu in se razgovarjali. Na ta veseli dan, ko se je možila Marinka, so obrazi svatov razodevali dobro voljo. Zenin Janez je imel pušelj, ki mu je visel po žametnem telovniku kakor metla. Nevesta Marinka je žarela od sreče in se zapletla z možem v živahen pomenek.

Sredi veselja so se odprla vrata na stečaj, v hišo je stopil star berač, ves ubog in razcapan. Malha, vsa pošpehana, mu je visela ob bedru, dolga, razmršena brada mu je segala skoro do pasu. Prosjak je z enim pogledom preletel hišo, potem pa je pozdravil navzoče:

»Pozdravljeni bodite v imenu božjem vsi, sosede in sorodniki, ki ste se zbrali v tej hiši, da praznujete veselo svatovščino, kakor so se nekaj zbrali na ženitnici v Kani na Galilejskem.«

Svatje so umolknili in starešina Kosmač je spregovoril v imenu vseh:

»Tudi ti si nam prav prišel, če imaš dobro misel in nam boš povedal, od kod so te prinesle stopinje do sem.«

Berač se je naslonil na palico in odgovoril: »Ne vem, od kod sem in kam grem, že dolgo vrsto let ne. Ubogi potnik sem, prosim vas, dajte mi košček kruha in vrč medice, pustite med pod svojo streho.«

Starešina Kosmač je vstal in prinesel beraču na klop k peči vrč vina, police in mesa. Svatje so napeto gledali v berača, godci so počivali, prišlec pa je použival darove. Potem se je obrnil k starešini in se zahvalil.

»Zahvalim te, starešina, ker si pogostil siromaka, naj ti povrne Bog, jaz ti ne bom mogel nikoli.«

»Popotni mož,« je govoril Kosmač, »nasitil si se, napojil si se, povej nam zdaj, kaj si čul novega po svetu.«

Berač je dvignil trudno, sivo glavo.

»Kaj sem videl in slišal, hočete vedeti? O, mnogo sem opazil, mnogo, samo — dobrega nič. Saj sami veste, kaj bi vam pravil. Znamenja na nebu: tri sonca, tri mavrice, ob belem dnevu je priplavala luna, zvezde so se utrinjale z neba, kar vsipale so se. Popolna tema je zagrnila zemljo. Ponoči je preletela nebo zvezda, ogromen snop, kakor metla velik, žareč, se je vlekel za njo. Bič božji, sodba božja! Vode so narasle kakor še nikoli. Vse to ne pomeni nič dobrega, zlo pride nad deželo.«

Svatje so strmeli v čudnega berača in starešina Kosmač je vstal izza mize.

(Nadaljevanje sledi.)

Nov redilen prašek

»REDIN« za prašiče. — Vsak kmetovalec si lahko hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Zadostuje že 1 zavitek za 1 prašiča ter stane 1 zav. 6 din, po pošti 12 din, 3 zav. po pošti 24 din, 4 zav. po pošti 30 din. — Mnogo zahvalnih pisem. Prav dobro tudi za mlade prašičke.

Moštova esenca Mostin

Z našo umetno esenco Mostin si lahko vsakdo z malimi stroški pripravi izborno, obstojno in zdravo domačo pijačo. Cena 1 stekl. za 150 litrov din 20.—, po pošti din 35.—, 2 steklenici po pošti din 55.—, 3 steklenice po pošti din 75.—.

Pazite, pravi »Redin« in »Mostin« se dobi samo z gornjo sliko in ga prodaja za kranjski del Slovenije drogerija KANC, Ljubljana, Židovska ulica 2.

Za štajerski del Slovenije in Prekmurje pa samo drogerija KANC, Maribor, Gosposka ulica 38.

Dolgost življenja našega je kratka . . .

Kadar prigovarjamo ljudem, naj zavarujejo svoje življenje, nam navadno odgovarjajo: Še ne mislim tako kmalu umreti. — Mi jim odgovarjamo: Eno je gotovo, da bomo namreč umrli. Usodno pri tem je, da ne vemo, kdaj nam bo odbila poslednja ura. Smrt je namreč silno muhasta ter se nič ne ozira na človekove želje in

načrte. Sredi najlepših in upov polnih let si utrga tu fanta, tam dekle, tu očeta, tam mater. Samo dobro preberite naslednjo razpredelnico, ki je samo majhen izvleček iz knjige, v katero življenjski oddelek Vzajemne zavarovalnice vpisuje smrtne primere!

Poklic	Okraj	Starost ob začetku zavarovanja	Zavarovalna doba	Zavarovanje je trajalo			Vzrok smrti	Izplačana zavarovalna vsota	Zavarovanec je vplačal	Zavarovalnica je več izplačala
				let	mesec.	dni				
Zdravnik	Celje	43	27	1	5	6	Srčna napaka, kap	30.000.—	1.752.—	28.248.—
Inženir	Kopaonik	30	20	—	3	11	Umor	80.000.—	902.—	79.098.—
Zobozdravnica	Šibenik	27	20	9	2	—	Prsna tesnoba	100.000.—	40.700.—	59.300.—
Vseuč. profesor	Ljubljana	57	13	1	4	14	Pljučnica	140.000.—	17.255.—	122.745.—
Bolniška strežnica	"	37	15	—	11	19	Nagla krvna bolezen	20.000.—	1.240.—	18.760.—
Pekovski mojster	Maribor d. b.	53	17	1	11	19	Srčna kap	50.000.—	7.360.—	42.640.—
Tisk. stavec	Ljubljana	30	20	—	1	17	Možganska kap	30.000.—	112.—	29.888.—
Zasebnica	Maribor	61	24	3	4	25	Pljučnica	50.000.—	12.218.—	37.782.—
Zidar	Sarajevo	55	15	7	11	11	Nezgoda	50.000.—	29.164.—	20.836.—
Gostilničarka	Ljubljana	52	10	2	3	19	Pljučnica	20.000.—	5.124.—	14.876.—
Žel. uradnik	Sarajevo	59	26	7	8	1	Možganska kap	12.000.—	5.888.—	6.112.—
Uradnica	Borovo	32	20	—	9	21	Krvna ogojitev	70.000.—	2.970.—	67.030.—
Župnik	Logatec	45	20	12	1	12	Vnetje žolčnika	10.000.—	7.056.—	2.944.—
Vojaški uradnik	Kragujevac	46	20	4	—	1	Pljučnica	30.000.—	5.292.—	24.708.—
Trgovka	Slovenj Gradec	35	20	8	9	24	Prisadno vnetje grla	30.000.—	12.390.—	17.610.—
Železničar	Zagreb	46	20	14	1	23	Rak v hrbt. mozgu	10.000.—	7.068.—	2.932.—
Žena pekov. mojstra	Ljubljana	25	20	1	4	17	Srčno vnetje	30.000.—	2.040.—	27.960.—
Polic. agent v p.	Maribor d. b.	32	33	17	8	15	Padec s kolesa	5.000.—	1.281.—	3.719.—
Uradnik	Ljubljana	37	20	4	11	6	Sladkorna bolezen	20.000.—	5.580.—	14.420.—
Banov. inženir	Celje	37	30	—	9	20	Čir v želodcu	50.000.—	1.440.—	48.560.—
Orožn. narednik	Otočac	47	23	1	9	18	Možganska kap	20.000.—	2.266.—	17.734.—

Kaj nas ta razpredelnica uči? Predvsem to, da smrt gospodari po svojih nam neznanih zakonih med vsemi stanovi in poklici. Gornji rajni zavarovanci, ki so bili ob sklepu zavarovanja skupno stari 896 let, so menili, da bodo živeli še 433 let. V resnici so pa živeli skupno le še okrog 103 leta. Za one, ki menijo, da zavarovalnica samo grabi, bodo posebno poučne številke o izplačilih.

Skupno je zavarovalnica izplačala 857.000 din, čeprav so zavarovanci na premijah vplačali le 169.098 din. Celih 687.902 din je morala zavarovalnica doplačati.

Čeprav je misel na smrt mnogim odvratna, je ravno smrt gotovost, ki se ji ne izogneš. Zato pameten človek z življenjskim zavarovanjem poskrbi, da svojcem težo smrti olajša.

Uničimo njivskega sovražnika!

Ne žanjemo vsega, kar z dobro setvijo njiva rodi. V goste pribajajo nepovabljeni: škodljivci, bolezniki in plevel. Ono, kar ostane tem »gostom«, je naš pridelek.

Če pustimo plevel, da raste nemoteno in da dozori, ga nehoti pridelujemo in razmnožujemo. Sedaj spomladi lahko zatremo plevel v ozimih ter divjo repico in gorčico v ovsu z neoljenim apnenim dušikom.

Apneni dušik zatira tudi razne škodljivce, ki živijo v zemlji, ter polže in druge sluzokože, gosenice in bube. Razna golazen, ki se zbira in prezimi v kompostu, se uniči, če na 1 m² komposta primešamo 5 kg neoljenega apnenega dušika. Dušik se mora dobro zmešati z organskimi odpadki, ki jih kompostiramo. Poleg desinfekcije komposta pa povzroča apneni dušik kot dobra bakterijska hrana hitrejšo zorenje komposta. Brez apnenega dušika traja zorenje komposta 2 leti. Če pa primešamo apneni dušik, dozori kompost v pol leta. Paziti moramo samo na to, da je kompost dovolj vlažen. Suh kup ne more zoreti! Če vlada suho vreme, moramo kompost večkrat zaliti z vodo ali gnojnico.

Zatiranje plevela je najenostavnejše in najcenejše z neoljenim apnenim dušikom. Poleg razkuževalnega svojstva ima apneni dušik zelo učinkovito gnojilno svojstvo, kar dviga apneni dušik nad vsa ostala razkuževalna sredstva za uničevanje škodljivcev, bolezniki in plevela.

Način zatiranja plevela je sledeči: Ko plevel razvije 2-3 lističe, torej v prvi mladosti, potrosimo ozimna žita z 80-100 kg neoljenega apnenega dušika na 1 oral (1 kat. jutro). Posevek mora biti suh. V ovsu pa uničujemo plevel, ko

je posev moker — rosa! Dan mora biti lep, suh in sončen. Potem je uspeh dober.

Apneni dušik moramo raztrositi po posevu čim enakomernješe. Ker ima žito gladko, ozko in pokončno listje, zdrkne apneni dušik iz listov žitaric ter jih ne ožge. Plevel pa ima široko, hrapovo in vodoravno ležeče liste. Na njih ostane neoljeni apneni dušik ter jih zamori s svojo jedkostjo in plinom (diciandamid), ki se razvije neposredno v dotiku apnenega dušika z vodo pri primerni toploti (sončni žarki) in v zvezi z ogljikovo kislino, ki jo izpuščajo rastline iz svojih listov oziroma iz zemlje. Ogljikova kislina veže apno apnenega dušika ter oprošča dušik, ki preide v diciandamid, to je plin, ki vsebuje CN-ciano-vodično skupino, ki je strup za razne škodljivce.

Apneni dušik deluje torej istočasno kot desinfektor in gnojilo.

Poskusi uničevanja plevela v ovsu z neoljenim apnenim dušikom so pokazali tale uspeh:

Na 1 m² je rastle okrog 220-240 ovsenih biljk. Na istem kvadratnem metru pa je bilo poleg bilk še 180-406 bilk plevela. Povprečna zapleveljenost je bila 100%, ker je imel vsak oves najmanj en plevel za soseda. Z neoljenim apnenim dušikom je dosežen do 95% uspeh zatiranja plevela, kar kažejo sledeče številke:

Parcela	Uničen plevel	Večji pridelek kg ovsna na ha
a	93%	2.2
b	97%	6.2
c	91%	3.1
d	96%	6.0
e	98%	5.6
f	89%	2.8
g	97%	5.7

Večji pridelek poplača obilno vse izdatke za uničevanje plevela! Inž. T.

All življenjsko zavarovanje — ali loterija!

Gospod B. iz Maribora nam piše: »Pri vas sem življenjsko že 9 let zavarovan. Še 11 let bom moral plačevati, da bom od vas dobil izplačano zavarovalno vsoto. Izplačan bom pa takrat dobil le denar, ki ga bom itak do takrat zavarovalnici na premijah plačal. Ostanem sicer pri vas zavarovan, ker bi imel še večjo škodo, če bi sedaj zavarovanje prekinil. Vendar bi bil boljše storil, če bi se bil že spetke držal loterije. Tako sem začel igrati šele letos in sem takoj v 1. kolu na četrtinko srečke zadel čistih 2500 din. Če bi bil vseh 9 let igral v loteriji, bi že danes imel lep denar, s katerim bi lahko razpolagal sedaj, ko sem še pri polnih močeh. Kaj pravite k temu?«

Kaj pravimo? Predvsem to, da sta zavarovanje in loterija dve bistveno drugačni ustanovi. Kakor ni mogoča primera med slonom in kanarčkom, tako tudi med zavarovanjem in loterijo ne. Zavarovanje je zanesljiva preskrba za primer škode, ki bo gotovo nastala, a ne vemo kdaj (kakor pri življenjskem zavarovanju), ali za primer škode, ki lahko nastane, a ne vemo kdaj (kakor pri požarnem, nezgodnem in drugih zavarovanjih). Loterija pa je igra na srečo, ki je — kakor znano — zelo opoteča. Pri življenjskem zavarovanju plačujete dogovorjeno premijo in veš z vso gotovostjo, da bo zavarovalnica izplačala zavarovalno vsoto ob nastopu dogovorjenega primera, t. j. ob smrti ali ob doživljenju. Pri loteriji pa plačujete srečke in nimate nobene gotovosti, da boš kdaj kaj zadel. Zavarovalnica ti je dolžna izplačati zavarovalno vsoto, kadar zavarovalni primer nastopi, loterija ti je pa dolžna izplačati le to, kar zadeneš, in le takrat, kadar zadeneš. Koliko boš zadel in če boš sploh zadel, to vse je čisto negotovo.

Pa je še daljnja razlika. Zavarovanje predvideva, da bo nastopil primer, ko boš denar res potreboval, da zamašiš luknjo, ki je v tvojem gospodarstvu zaradi nepredvidene škode nastala. Loterija pa je odvisna od sreče, ki človeka največkrat pusti na cedilu prav takrat, ko je pomoči najbolj potreben. Gotovo pa je, da ni skoro nobene verjetnosti, da bo tvoja srečka zadela prav takrat, ko boš umrl in ko bodo tvoji svojci najbolj potrebni pomoči, katero edino morejo dobiti iz zavarovanja.

Popraviti moramo še nekatere netočnosti v pismu g. B. Gospod B. predvsem nima nobene šolovosti, da bi še 11 let živel. Če bo prej umrl,

bo zavarovalnica vseeno izplačala celo zavarovalno vsoto takoj po smrti, ne glede na to, koliko je dotlej vplačanih premij. Če boste pričujočo »Našo moč« pazljivo prečitali, boste lahko dognali, kako malo so mnogi rajni zavarovalnici vplačali na premijah v primeru s tem, kar je zavarovalnica izplačala. Kakor g. B. ne ve, če bo še živel 11 let, tako pa tudi ne ve, če ga bo še kdaj v življenju srečala loterijska sreča.

V vsakem človeku živi neutešno teženje po sreči. Zato človek uporabi sleherno priliko, da bi si srečo naklonil. Zato je tudi umljivo, da loterije tako dobro uspevajo. Manj razumevanja pa je za zavarovanje, ker to predpostavlja mnogo več kot zgolj teženje po sreči.

Razlika med velikim in malim. Učitelj: »Peter, ali mi lahko razložiš razliko med besedama »veliko« in »malo«?« — Peter: »Da, gospod učitelj. Na primer: opeka. Če hočemo z njo zidati hišo, je ena opeka malo. Če pa ena opeka pade človeku na glavo, je pa veliko.«

Ilustracije in klišeji

dajo reklami šels pravo lice. — Za reklamo v visokih nakladah uvažujte le offsettisk, ki je danes najcenejši!

Kamenotisk • Knjigotisk
Bakrotisk • Klišarna
Litografija • Offsettisk

**JUGOSLOVANSKA
TISKARNA
LJUBLJANA
KOPITARJEVA UL. 6**

Največji slovenski pupilarni zavod MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Stanje vlog preko

din 420,000.000—

Lastne rezerve nad

din 26,000.000—

Dovoljuje posojila proti vknjižbi

Za vse obveze hranilnice jamči

MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA

Zdravstvena šola

Kdo dalje živi, zakonec ali samec! Da, tudi to vprašanje si marsikdo zastavlja. In je splošno mnenje, da samci žive dalje kot zakonci, češ da je življenje samcev brezskrbnejše in udobnejše, življenje zakoncev pa polno mnogokrat bridkih skrbi in težkih naporov. Znanost, ki tudi mimo tega vprašanja ni šla brez rešitve, je pa dognala prav nasprotno. V Higienem muzeju v Draždanah lahko vidite tozadevne podatke za Nemčijo. Dognali so, da sedaj 25 let stari poročeni možje lahko upajo, da bodo živeli še blizu 41 let, dočim bodo samci živeli le še 34 let. Enako stare žene bodo živele še 42 let, samska dekleta pa le 39 let. Dognali so tudi vzroke temu stanju. Zakonci na splošno živijo bolj redno in tudi zmerneje. Če zbolijo, so deležni zlasti v starejših letih skrbnejše nege s strani otrok, dočim so samci navadno prepuščeni tujim rokam. Važno je tudi duševno stanje. Zakonci uživajo posebno srečo, katere vir je zavest medsebojne povezanosti med zakoncema in pa samo staršem znani doživljaji ob rojstvu in rasti otrok. Samci pa zlasti v zrejših letih težko prenašajo osamljenost in navdaja njih misel, da so povsod le v napatje. Zlasti pri samicah je to občutje močno in same si želijo čimprej umreti. Seveda so od takih dognanj prišli pri opazovanju velikega števila oseb. Vemo namreč, da tudi zakonec večkrat mladi mrejo, samci pa dosegajo nadpovprečno starost. A vse to so izjeme, ki samo potrjujejo pravilo, da je zakonski stan porok za daljše življenje kot pa samski.

Sončne pege — pa ne tiste, ki jih zvezdoslovci opazujejo na soncu in nam po njih prerokujejo vreme in razne nesreče — temveč one, ki se pojavljajo na človekovem obrazu zlasti z nastopom sončnejšega pomladanskega vremena, vzmernirajo posebno ženski svet. Čez zimo je obraz nekam enotne barve, sedaj na pomlad pa se začne kazati rjave pege posebno na obeh straneh nosu. Ljudje, zlasti oni, ki te pege imajo, smatrajo ta pojav za nakazo, katere se želijo znebiti.

Kako te pege nastanejo? Sončna svetloba povzroča, da postane koža rjava. Barvilo, ki povzroči pod vplivom sončnih ultravioletnih žarkov rjavo barvo, se imenuje pigment. Pri nekaterih ljudeh se ta pigment ne tvori v vsej koži enako, temveč ga je na nekaterih mestih več, to je prav tam, kjer se pod vplivom sončne svetlobe pojavljajo pege. Kaj naj človek stori proti pegam? Predvsem mislim, da te pege niso taka nesreča kot si mnogi — posebno še mnoge — domišljajo. Ubrniti se jih je pa mogoče. Pri nekaterih so za to uspešne razne maže, ki ne dovoljujejo ultravioletnim žarkom dostopa do kože. Poznamo dalje razne preparate vodikovega dvokisa, ki pege popolnoma ali vsaj izdatno pobelijo, podobno kot se beli domače platno. Umetno višinsko sonce se tudi more s pridom uporabiti. Pri takih stvareh pa se lahko pripeti, da eno nerodnost zamenjamo z drugo večjo, to je, da zaradi neopreznosti škodujemo očem. Najbolje je, če ti pege že grehijo življenje, da se podaš k zdravniku izvedencu in da daš zaradi svoj lepote tudi temu kaj zaslužiti.

Otroška dobrota. Pepček: »Mamica, daj mi dva dinarja za staro ženico, ki je zunaj pred vratilom!« — Mati: »Tu imaš! Le tak ostani! To je res lepo, da ti je uboga starka tako pri srcu.« — Pepček: »Kako mi ne bi bila pri srcu, ko pa prodaja tako lepe pomaranče!«

HRANILNICA IN POSOJILNICA V KAMNIKU (Šutna 22)

reg. zadruga z neom. zav.

Obrestuje
hranilne vloge do 5%

Zaupajmo v moč države!

Ob vsakem večjem političnem potresu v Evropi širijo brezvestni ljudje tatarske vesti, ki da jih imajo iz najboljših virov. V takih časih je edino na mestu, da se še bolj oklemano države in ji nudimo vse svoje sile in vso svojo ljubezen.

ZAHVALA

Vzajemni zavarovalnici se javno zahvaljujem za izplačilo cele odškodnine za škodo, ki mi je nastala zaradi požara mojega gospodarskega posloja. Vzajemna zavarovalnica je res koristen in pošten zavod, pri katerem naj bi bil zavarovan vsak zaveden Slovenec.

Hrib, 10. marca 1939.

Kokolj Frane.

Izkušnja. Profesor: »Ali mi znate povedati, kaj pomeni beseda 'izkušnja'?« — Dijak: »Izkušnja je tisto, kar edino še človek ima, kadar je vse izgubil.«

JAVNA ZAHVALA

Podpisani se javno zahvaljujem Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani za kulantno ocenitev škode na mojem posloju ter za izplačilo odškodnine. Škoda je nastala zaradi požara pri sosedu. Vzajemno zavarovalnico kot pravi domači in poštenu zavod vsakomur priporočam.

Hrib, 10. marca 1939.

Franc Uštar.

Znati si je treba pomagati. Znani hrvatski igralec Dubajić se je peljal v vagonu prvega razreda in si prižgal cigareto. — »Gospod, nikarte kaditi, jaz dima ne prenesem!« — se je jezno zadržal nanj mrk sopotnik. — Dubajić mu pravi: »Kje pa je zapisano, da morate sedeti prav v tem vagonu, a?« — Mrki sopotnik postane zelen od jeze in zapusti vagon. Pa se kmalu vrne v družbi sprevodnika. Sprevodnik opozori Dubajića, da sedi v vozu za nekadilce ter da naj ali neha kaditi ali se pa preseli v drug voz. — Sedaj pa Dubajić pokonci: »Kaj, jaz se naj preselim! Rajši tega vprašajte, s kakšno pravico sedi v vozu I. razr., a ima karto za III. razred!« — Sprevodnik res zahteva od mrkega potnika karto in ugotovi, da je karta III. razreda. Seveda je sedaj imel sprevodnik opravka s tem in ne več z Dubajićem. Ko pa je neka gospa, ki je vse to videla, vprašala Dubajića, odkod je vedel, da ima sopotnik napačno karto, je Dubajić mirno odgovoril: »Iz žepa mu je gledala, pa sem videl, da ima prav tako karto kot jaz.«

ZAHVALA

Podpisani Jakob Parkelj, posestnik, se prav iskreno zahvaljujem KARITAS za hitro izplačilo posmrtnine za mojo pokojno ženo.

To prepotrebno zavarovanje vsakomur priporočam kot edino pravo domače ljudsko zavarovanje.

Mirna peč, 25. marca 1939.

Parkelj Jakob, I. r.

Kako spoznamo nepokvarjena živila

Surovo maslo ne sme biti vodeno in mehko, pa tudi ne pretrdo. Barva mora biti le malo rumenkasta. Če je preveč belo, ima tudi druge primese.

Jajca morajo biti popolnoma čista, ako pogledamo skozi nje proti svetlobi. Pokvarjena jajca so temna in klopočeja.

Mast je bela in trda. Rumenkasta, vodena in mehka mast je od bolnih živali. Ko se dobra mast strdi, dobi nekoliko gubasto, motno površino.

Ribe. Najboljše je, če sladkovodne ribe kupimo še žive. Če pa to ni mogoče, moramo paziti, da ima riba čiste oči in meso ne mehko. Če ubito ribo damo v vodo, se mora potopiti na dno. Če plava na vrhu, je pokvarjena. Ribe, ulovljene za časa drstenja, nimajo dobrega okusa in vsebujejo neke strupene snovi.

Meso. Pri nakupu mesa moramo paziti, da ni preveč sveže, ker se le težko zmehta. Tako meso je močno svetlordeče in ga moramo mnogo več časa kuhati ali peči kot dobro vležano meso, ki je lepo temnordeče. Čisto blede meso je od nezadostno hranjenih ali bolnih živali. Zelo temnordeče meso je škodljivo, ker izvira od poginulih živali. Zdravo meso se čuti komaj mokro in trdno; pokvarjeno je mehko in mokro.

Perutnina. Stara perutnina ima mnogo trši kljun in močno obrabljene kremplje. Pri mladi perutnini je koren perja masten ter se da lahko izpuliti.

Zelenjavo skušajmo dobiti vedno svežo in ne tako, ki je od prijemanja že uvela. Tudi ni priporočljivo kupovati preveč umazane in od žuželk razjedene zelenjave.

Kumare morajo biti trde in dobro zrele. Krivo raščene kumare so rade grenke.

Krompir naj ima trdo, gladko, ne razpokano lupino. Očesa morajo biti vrta.

Mleko. Če damo kapljico nepokvarjenega mleka med prste in jo nekoliko zdrgnemo, se mora čutiti mastno. Kapljica mleka, kanjena v vodo, se mora potopiti. Ako vtaknemo žlico v dobro mleko, ne sme to kapljati od nje, ko jo potegnemo ven. Mleko z močnim in neprijetnim duhom ter modrikasto ali rdečkasto barvo izvira od bolnih živali.

Sadje. Za uživanje surovega sadja mora biti to dobro zrelo. Nedozorelo sadje lahko povzroči hude želodčne in črevesne bolezni. Tudi nagnito sadje ni priporočljivo za presno uživanje. Na vsak način pa moramo vsako sadje pred uživanjem dobro umiti.

Olje mora imeti zlatorumeno barvo in mil okus, biti mora brez vonja in neprozorno. Zaltavo olje je škodljivo.

Riž naj bo bel. Le manjvredne vrste riža so rumenkaste.

Kislo zelje ne sme biti preveč belo. Takemu zelju je navadno primešana repa.

Čaj je pristen, če dobi prijeten vonj šele pri kuhanju. Le ponarejen čaj ima že v suhem stanju močan vonj.

Voda. Da li je voda pitna, preizkusimo na ta način, da napolnimo prozorno steklenico do tri četrtine z vodo in stresemo vanjo eno kavno žličko kandiranega sladkorja. Steklenico dobro zamašimo in jo postavimo za dva dni na toplo. Ako ostane voda po tem času svetla in čista, je

užitna, ako pa postane bela in umazana, vsebuje razne primese in je torej neužitna.

Kis naj bo čist in naj ima prijetno kisel okus. Kis, pri katerem se v steklenici napravi usedlina in je temne barve, je ponarejen.

Kvas je svež, če ostane na površini, ako ga damo v kozarec vroče vode. Star in ponarejen kvas se potopi.

Kava. Ako damo žgano, zmleto kavo v kozarec vode, mora plavati na vrhu in ne sme izpremeniti barve. Ako pa se potopi in barvo izpremeni, je ponarejena.

Preklinjanje je madež na našem narodnem telesu!

Zdravniško mnenje. Ne posebno mlada dama je šofirala avto in hotela »rezati« ovinek. Pri tem je pa zadela ob obcestni kamen. Damo prepeljejo v bolnišnico. Zdravnik ob bolniški postelji narekuje usmiljenki:

»Pišite, sestra: rebra polomljena, lopatica počena, ključnica izvinjena, spodnja čeljust na desni strani vtisnjena, koža na več mestih odrgnjena... Koliko let imate, gospa?«

»Dva in dvajset!«

»...in spomin je tudi izgubila.«

ZAHVALA.

Podpisani Zvonar Jožef, posestnik in sodarski mojster, se prav iskreno zahvaljujem »KARITAS« za hitro izplačilo posmrtnine za umrlo ženo. To prepotrebno zavarovanje vsakomur priporočam kot edino pravo, domače ljudsko zavarovanje.

Stari trg, 10. februarja 1939.

Jožef Zvonar,
posestnik in sodar.
Stari trg, Slovenj Gradec.

Posledica ponočevanja. Prokurist Tone Cvek je godoval. Pozno v noč je trajala slovesnost ter se končala popolnoči enkrat v nočni kavarni. Svojo težko glavo je nesel Tone zjutraj k brivcu. »Ob-b-briti!« je čemerno zaklical brivcu. Ko pa je brivec začel svoj posel, je začel Tone dremati in glava mu je silila vedno globlje na prsi. Brivec: »Gospod, če hočete, da vas obrijem, morate držati brado višje.« — Tone: »Nak, potem pa me raje ostržite.«

ZAHVALA

Podpisana hišna posestnica in vdova po krojaču Jakobu Galunu se najiskreneje zahvaljujem Vzajemni zavarovalnici, oddelku »KARITAS«, za takojšnje izplačilo posmrtnine po umrlem možu, čeprav je bil zavarovan komaj 4 mesece. Zaradi tega najtopleje priporočam oddelek »KARITAS«, ki je res prava domača slovenska zavarovalna ustanova, ki točno in takoj izplačuje zneske po smrtih primerih. Smatram jo za zgled solidnih zavarovalnic in točnih izplačil, kar ji daje sloves po vsej Sloveniji.

Galun Rozalija, I. r.,
vdova po krojaču,
Sv. Krištof 23, p. Laško.

KMETSKA POSOJILNICA

LJUBLJANSKE OKOLICE • z. z. n. j.

v LJUBLJANI, Tyrševa cesta 18

Nove vloge

vsak čas razpoložljive!

Za vse vloge nudi popolno varnost • Otvorja tekoče račune in izvršuje vse denarne posle
• Vlagajte svoje prihranke v najstarejši slovenski denarni zavod, ustanovljen leta 1881.

Obrestuje po 4%

Vloge proti odpovedi po 5%